

λογιζόμεθα ὀλίγον καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι «ἡ γῆ τοῦ Βύζαντος ἰδοῦ, ἰδοῦ ἡ νέα Ῥώμη» δύναται νὰ κατοικηθῇ ὅσον θέλει ἀπὸ τὴν σκιὰν τοῦ Κωνσταντίνου της, ἀλλ' ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ ἰδικοῦ μας κἄπως δύσκολον φαίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος τούλάχιστον νὰ κατοικηθῇ. Ὡς τοῦ χυδαϊοτέρου ποτηρίου, καὶ τῆς κύλικος τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἣν ἐκενώσαμεν τὸ κατακάθισμα φαίνεται ἡμῖν πικρόν. Αἱ ἱστορικαὶ μας ἀναμνήσεις μᾶς ἐπανέρχονται κατὰ μικρόν καὶ ἀρχίζομεν νὰ ἐνθυμούμεθα ὀλίγον τί ἦσαν αὐτοὶ οἱ Πορφυρογέννητοι καὶ Κοπρώνυμοι καὶ Παλαιολόγοι οὓς ἐθεοποίησαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀνιστόρητοι καὶ ἀφιλόσοφοι ρήτορες καὶ ποιηταὶ καὶ δημοσιογράφοι μας καὶ ὧν τοὺς τίλους ἀπεδώκαμεν ἀσυλλογίστως εἰς τὸν διαδόχον μας, καὶ νὰ συλλογιζόμεθα ἂν συμφέρη πάλιν ν' ἀρχίσωμεν βαυκαλιζόμενοι καὶ ἡμεῖς καὶ βαυκαλίζοντες καὶ τὸν νεαρόν βασιλόπαιδα ἡμῶν ὅτι δὲν μέλλει νὰ εἶνε κληρονόμος τοῦ πατρὸς του ἀλλὰ φανταστικῆς τινος ἀπὸ τετρακοσίων ἐτῶν πεφυλαγμένης αὐτῷ κληρονομίας, ὅτι δὲν μέλλει νὰ εἶνε διάδοχος τοῦ Γεωργίου ἐν νῆφ καὶ ἀγνῶ καὶ ἤδη εἰσερχομένῳ εἰς τὴν ζωὴν ἑλληνικῶ ἔθνεϊ, ἀλλ' ἐν μικροσκοπικῇ συνεχείᾳ τοῦ βυζαντινοῦ κράτους ἰδανικός διάδοχος τοῦ τελευταίου τῶν αὐτοκρατόρων τῆς παρακμῆς, τοῦ ἑλληνισμοῦ, οὗτινος ὁ ἥρωϊκὸς θάνατος, μὲ ὅσα καὶ ἂν λέγωνται, δὲν ἤρκεσε βεβαίως νὰ ἐξαγνίσῃ ὀλοτελῶς ἐνώπιον τῆς ἀτέγκτου ἱστορίας τὴν εὐθύνην μωρατάτης διοικήσεως καὶ ἐξηυτελισμένης βασιλείας.

* *

Καὶ μὲ τὰ συναισθήματα ταῦτα ἰστάμεθα ὅλοι σκεπτικοὶ καὶ περίλυποι πρὸ τῆς σποδοῦ, ἣν ἀφῆκαν ὀπίσω αὐτῶν διαβάσαι αἱ ἡμέραι αὗται, καὶ λησμονοῦμεν ὅτι ἐπέρχονται ἐκλογαὶ καὶ ἀδιαφοροῦμεν πρὸς πάντα καὶ βυθίζομεθα εἰς σκέψεις καὶ αἰσθανόμεθα ἄοριστον κενὸν ἐν τῇ ψυχῇ μας, ἀνάλογον πρὸς τὸ ἐπακολουθοῦν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ πᾶσαν μεγάλην παραφοράν, πᾶσαν ἀλόγου ἐνθουσιασμοῦ ἑξαψιν, πᾶσαν ἀπερίσκεπτον ὁρμήν, πᾶσαν ἐπὶ μακρὴν θωπευθέντος ὀνειροπολήματος διάλυσιν δυσαναπλήρωτον καὶ βαθύ, βαθύ χάσμα.

Κρέκ

ΨΙΧΙΑ

Τριακοντάδα ὅλην ἀποτελοῦσιν οἱ ἀνακηρυχθέντες ὑποψήφιοι. Πῶς φαίνεται ὅτι ἐδῶ εἶνε ὁ τόπος τῶν τριάκοντα τυράννων!

* *

Εἰς δώδεκα δὲ ἀνέρχονται κατὰ τὸν νόμον οἱ ἐκ τούτων μέλλοντες νὰ ἐκλεχθῶσιν. Ἄν πρὸς ἀντικατάστασιν ὧν αὐτῶν ἐξελέγημεν τὸν κ. Δουζιάν; ! . . .

* *

Καὶ μία ἰδέα : Δὲν κρατοῦμεν ἐδῶ διαπαντὸς αὐτοὺς τοὺς ἀφιχθέντας πανταχόθεν ἀντιπροσώπους τῶν διεκφόρων ἑλληνικῶν κοινοτήτων. . . διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν *Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων* μας ; . . .

* *

Εἰς 2000 καὶ ἐπέκεινα ἀνέρχονται αἰεπὶ ταῖς τοῦ διαδόχου ἀπονεμηθεῖσαι χάριτες. Παραλαμβάνοντες ἐκ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύομεν ὧδε χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν τὰς

διαφόρους ὑποδιαίρεσεις τῆς ἀπονομῆς τῶν ἐξαιρετικῶν αὐτῶν χαρίτων : α'. χαρίζεται ἡ ὑπόλοιπος ποινὴ εἰς πάντας τοὺς διανύσαντας δεκαπενταετίαν ἐν ταῖς φυλακαῖς. β'. χαρίζεται ἡ ποινὴ εἰς πάντας τοὺς φέροντας σύστασιν προέδρων, ἐνόρκων καὶ εἰσαγγελέων καταδίκους. γ'. χαρίζεται ἡ ποινὴ εἰς πάντας τοὺς ἐπὶ πλημμελήμασι καταδικασμένους, κλπ. Ἀπὸ τοῦ πίνακος τούτου προφανῶς λείπει μία ἔτι ὑποδιαίρεσις, ἣν καὶ ἀποκαθιστῶμεν εἰς τὴν θέσιν της, ἐγγυώμενοι ὅτι περιλαμβάνεται εἰς τὸ ἐκδοθὲν διάταγμα : δ'. χαρίζεται ἡ ποινὴ εἰς πάντας τοὺς καταδικασθησομένους ὑφ' οἰουδήποτε ἑλληνικοῦ δικαστηρίου δι' οἰονδήποτε ἔγκλημα καὶ οἰονδήποτε ποινὴν.

Αἰ γοῶντες : Ἀμέσως μετὰ τὸ πρὸ τινος στυγερόν πρὸ τῶν γραφείων τῆς *Νέας Ἐφημερίδος* κακούργημα, ἐνῶ ἀπήγατο ἔτι ἀσπαίρον τὸ θῦμα καὶ ὁ φόνεὺς ἐσύρετο ὠρυόμενος, ὁ κ. *** πλησιάζει ἕνα τῶν παρεστώτων καὶ δεικνύων αὐτῷ τὸν τελευταῖον τοῦτον :

— Θὰ προφθάσῃ ἄρᾳ γε νὰ μπῇ εἰς τὰς χάριτας ; τῷ λέγει.

Ἀπὸ τινος ἐν τῇ *Ἐπιθεωρήσει* συχνότατα καὶ μετ' ἐπιμονῆς ἀναγράφεται ὅτι ζητεῖται γὰρ *λίλις* παιδαγωγός. Εἶνε διὰ τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον ;

* *

ΒΙΒΛΙΑ

Ἰωάννου Μ. Δαμδέρρη. *Τὸ Ἰσουλὸν τῶν Θεῶν*. Ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ *Δωδεκαθέου* τοῦ γλύπτου κ. Γ. Βρούτου. Μικρὸν βιβλίον ἐξ 60 σελίδων ἰσοσχήματος ἀποτελεῖ ἡ πραγματεία αὕτη τοῦ ἡμετέρου φίλου καὶ συνεργάτου κ. Δαμδέρρη, δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν *Ἐβδομάδα*. Εἶνε δὲ ἡ πραγματεία καθαρῶς καλλιτεχνικὴ, λεπτομερῶς ἐξετάζουσα τὰ ἀγάλματα τῶν δώδεκα Θεῶν τοῦ Ὀλύμπου ἅτινα ἔγλυψεν ὁ φιλόπονος καλλιτέχνης κ. Βρούτος καὶ ἐξέθηκεν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του τῆς πραγματείας προτάσσεται βραχεῖα εἰσαγωγή περὶ τοῦ παρ' ἡμῖν τόσον νεοναρκωμένου καὶ παρημελημένου καλλιτεχνικοῦ αἰσθηματος, μετὰ πολλῆς γλαφυρότητος καὶ ἰδίως μετ' αἰσθηματικότητος, ὅσης ἴσως δὲν εἴπωμεν ἐπιδεκτικὸν τὸν φιλοκαίγμονα συνεργάτην μας. Ἐν γίνῃ εἰς τὸ *Ἰσουλὸν* αὐτὸ ὁμοῦ μὲ πολλὰ ὀρθὰ παρατηρήσεις εὖρε καταφύγιον ἡ ἐμδαίχουσα χάρις καὶ εὐφυΐα τοῦ φίλου Δαμδέρρη, δύναται δὲ εἰς αὐτὸ νὰ καταφύγῃ πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ διέλθῃ ὀλίγας στιγμὰς τερπνῆς ἀναγνώσεως.

Ἐπίσης ὑπὸ τοῦ νέου κ. Στεφάνου Ι. Στεφάνου ἐξεδόθη ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει ἡ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μετάφρασις τοῦ τῆς κωμῳδίας τοῦ Βαννίπε *Ὁ Σωκράτης καὶ ἡ σύζυγός του*, ἥτις παρασταθεῖσα κατὰ τὸ θέρος ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις λίαν εὐνοϊκῶς ἐκρίθη.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

κ. Ζ. Ν. Κωνσταντινουπόλιν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἀλλ' ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἑλληνικοῦ τύπου δὲν καταχωρίζομεν συνήθως. — *Φάωρι*, Πάτρας. Οἱ ὑπολογισμοὶ σας δὲν εἶνε ἀκριβεῖς. Διότι ἐκτὸς τῶν τακτικῶν 52 ἐκδίδονται καὶ ἑκατὰ φύλλα ἐν τῷ μεταξύ, ἅτινα καὶ ἕκαστα πρέπει νὰ συμπεριλάβητε εἰς τὸν τῆς κατὰ φύλλον ἐκ τῶν ὁδῶν ἀγορᾶς προϋπολογισμόν σας. Ἐπειτα εἰς τοὺς συνδρομητὰς παρέχονται καὶ δωρὰ τινὰ ἐνίοτε, ὡς ἐφέτος τὸ «Λεύκιμα» τοῦ «Ἀστὸς» τιμώμενον διὰ τοὺς μὴ συνδρομητὰς ἀντὶ δραχμῆς καὶ διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μὲ τὰ ταχυδρομικά 1,15. Ἐπειτα ἐν τῷ προγράμματι ἡμῶν ἀναγράφεται καὶ ἡ κατὰ ἐκτάκτους περιστάσεις ἐκδόσις χρωμολιθογραφημένων φύλλων, ἣν ἂν τὰ μέσα τὸ ἐπιτρέψουν ἴσως ἐπιδιώξωμεν συχνότερον ἢ τὸ πρῖν, ἅτινα ἐν ταῖς ὁδοῖς τιμῶνται περισσότερο. Ἐπειτα... ἂν εἴσθε συνδρομητὴς δὲν θὰ ἐξαδεύατε ὅσα ἤδη εἰς δελτάριον διὰ νὰ ὑποδεικνύετε τὴν μεταφῶ ἀγοραστῶν καὶ συνδρομητῶν διαφορὰν. Καὶ μὲ ὅλα αὐτὰ, τὸ περὶ σσευμά σας... ὁμοίως τὸ τοῦ κ. Τρικοῦπη! Ὑ. Γ. Ἐλέδομεν καὶ τὴν ἐπιστολὴν σας. Ἀλλὰ βέβαια δὲν σκέπτεσθε ὅτι δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν διαμῖς εἰς τόσα πολλὰ πράγματα... — κ. Δ. Στ. Σμύρνην. Δυστυχῶς ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν σας. — Ν. Α. καὶ Σ. Κ. Π., Ἐνταῦθα. Ἡ ἐπιθυμία σας ἐκπληρώθη. — *Ἀνθρακι*. Ἀποστείλατε ἄλλα μᾶλλον ἐπιτυχῆ, εἰ δυνατόν. — *Βουβαλοθουβάλα*. Δὲν δυνάμεθα δυστυχῶς νὰ τὰ δημοσιεύσωμεν. — Α. Γ. Κ. Ταγανρόγ. Δυστυχῶς δὲν δημοσιεύομεν μεταφράσεις καὶ μάλιστα τοιοῦτου εἶδους, διότι ὁ σκοπὸς τοῦ «Ἀστὸς» εἶνε ἄλλος. Τὸ διήγημα, ἴσως δὲ καὶ οἱ στίχοι, θὰ ἦσαν πολὺ καλὰ διὰ κανέν τῶν ἐνταῦθα περιοδικῶν. Ἐν τούτοις σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς καλὰς ὁμῶν διαθέσεις.